

ROMANIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI-SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Decizia civilă nr. 484

Sedința publică de la 28.10.2002

Curtea compusă din:

PRESEDINTE	LUIZA PAUN
JUDECATOR	FILOFTEIA APOSTOL
JUDECATOR	GEORGETA LETI
GREFIER	DANIELA TOADER

Pe rol soluționarea recursurilor formulate de reclamanta Manuela Stănescu și de pârâta Casa Națională de Asigurări de Sănătate împotriva sentinței civile nr. 577/F/27.06.2002 pronunțată în dosarul nr. 782/CA/2002 de Tribunalul București-Secția a -V-a Civilă și de Contencios Administrativ.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns recurenta-reclamantă Manuela Stănescu prin avocat Mihai Dan Contantin, recurenta-pârâtă Casa Națională de Asigurări de Sănătate prin consilier juridic Simona Schirger.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care :

Recurenta-pârâtă prin reprezentant depune la dosar delegație. Părțile nu mai au cereri de formulat.

Curtea, nemaifiind cereri de formulat, acordă cuvântul pe cererea de recurs.

Recurenta-reclamantă prin avocat solicită admiterea recursului său astfel cum a fost formulat, modificarea în parte a sentinței recurate în sensul că solicită obligarea Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și la plata sumei de 5.000.000 lei cu titlu de daune morale și respingerea ca nefondat a recursului formulat de pârâta Casa Națională de Asigurări de Sănătate, cu cheltuieli de judecată. Depune la dosar concluzii scrise.

Recurenta-pârâtă prin reprezentant solicită admiterea recursului său, modificarea capătului de cerere principal și

respingerea recursului ca nefondat formulat de reclamanta Manuela Stăfănescu . Depune la dosar note scrise .

CUPTFA ,

Asupra recursului civil de față constată următoarele:
Prin sentința civilă nr. 577/F/27.06.2002 pronunțată de Tribunalul București -Secția a -V-a Civilă și de Contencios Administrativ s-a admis, în parte, acțiunea formulată de reclamanta Manuela Stăfănescu împotriva Casei Naționale de Asigurări de Sănătate , a fost obligată părâta să comunice reclamantei, în scris, informațiile de interes public solicitate prin cererea expediată prin poștă cu recomandată nr. 4351/18.03.2002, în termen de 10 zile de la data rămânerii irevocabile a prezentei sentințe. S-a respins capătul de cerere privind obligarea părâtei la plata daunelor morale, ca nefondat. Prin aceeași sentință a fost obligată părâta și la plata cheltuielilor de judecată de 1.000.000 lei reprezentând onorariul de avocat.

Pentru a pronunța această sentință instanța de fond a reținut că reclamanta a formulat o cerere la data de 18.03.2002, înregistrată la C.N.A.S. sub nr. 2146/20.03.2002, prin care a solicitat comunicarea sumei colectată la nivel național pe anul 2001 defalcată pe sume plătite de angajatori și persoanele fizice , care au fost criteriile de repartizare , a sumei totale, pe județe, inclusiv municipiul București și ce sumă s-a cheltuit în anul 2001 de C.N.A.S. la nivel național și pe județe.

În răspunsul primit de reclamantă, prin adresa nr. 2146/29.03.2002, părâta nu s-a referit la informațiile de interes public solicitate , ci a reprodus numai art. 5 alin.3 și 4 din Legea nr. 544/2001, indicându-se greșit art. 4 în loc de 5. Această adresă constituie practic un refuz de comunicare , în scris, a informațiilor de interes public solicitate , formulat după împlinirea termenului de 5 zile prevăzut de art. 7 alin.2 din lege. S-a mai reținut că obligația instituțiilor publice de a comunica , din oficiu, informațiile prevăzute de art. 5 alin.1 din Legea nr. 544/2001 , pe căile prevăzute de alin.4 al aceluiași text, nu exclude obligația acestora de a comunica informațiile solicitate conform art. 6 din lege , iar cererea reclamantei nu se referă la informațiile exceptate de la liberul acces, prevăzută de art. 12 din lege. Totodată , s-a reținut că

35

ianuar

reclamanta a indeplinit și procedura prealabilă administrativă prevăzută de art. 21 alin.2 din Legea nr. 544/2001, prin reclamația înregistrată sub nr. 2991/18.04.2002.

Cu privire la capătul de acțiune privind obligarea părții la plata daunelor morale, instanța a reținut că din probele administrate nu a rezultat că reclamanta ar fi suferit un prejudiciu și că prin acțiune nu s-a motivat ce a constatat acest prejudiciu.

Impotriva sentinței a formulat recurs reclamanta, criticând-o pentru nelegalitate, cu privire la respingerea capătului de cerere privind obligarea intimatului la plata sumei de 5.000.000 lei, cu titlu de daune morale.

În drept motivele de recurs au fost încadrate în art. 304 pct.9 și art. 304¹ cod procedură civilă.

În susținerea recursului se arată că instanța de fond a făcut o greșită aplicare a legii, a ignorat rațiunea pentru care legiuitorul a prevăzut expres, în art. 22 alin.2 din Legea nr.544/2001, posibilitatea obligării instituției sau autorității publice de a plăti daune morale pentru necomunicarea informațiilor solicitate. Chiar dacă legea nu ar fi prevăzut expres obligarea la plata daunelor morale instanța de fond le putea acorda potrivit reglementărilor din dreptul comun. În privința daunelor morale, recurenta precizează că acestea constau în disconfortul psihic ce însoțește sentimentele de ignorare, sfidare, desconsiderare, generate de actul ilicit al autorității și că aceste suferințe psihice, prin natura lor, sunt interne și nu pot fi probate direct.

Se invocă, în finalul cererii de recurs, încălcarea art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Impotriva aceleiași sentințe a declarat recurs și Casa Națională de Asigurări de Sănătate, solicitând admiterea recursului, casarea sentinței și respingerea acțiunii.

În motivarea recursului său, intimata-pârâtă a arătat că instanța de fond a interpretat greșit răspunsul dat reclamantei, ca un refuz de comunicare a informațiilor solicitate. Informațiile solicitate de reclamanta-intimată se regăsesc publicate în Monitorul Oficial al României nr. 743/2001 și 324/2001. În privința informațiilor solicitate în legătură cu sumele cheltuite de C.N.A.S., la nivel național, nu le deține în forma solicitată pentru că nu s-a ținut niciodată o evidență cu sumele defalcate pe angajați și angajatori. De asemenea, se susține

ta-

at
in

că informațiile solicitate de intimata-reclamantă depășesc obiectul informațiilor de interes public, așa cum sunt definite de Legea nr. 544/2001.

Părțile au depus concluzii scrise.

Curtea, analizând probele dosarului, în raport de motivele de recurs invocate de părți și de dispozițiile art. 304¹ și 304 pct. 9 cod procedură civilă, constată că recursul declarat de C.N.A.S. este fondat.

Se va analiza, în primul rând, legalitatea acestui recurs întrucât în raport de soluționarea primului capăt de acțiune se va soluționa și cererea privind acordarea daunelor morale (art. 17 cod procedură civilă -pag. 4).

Astfel, intimata-reclamantă a formulat cerere pentru comunicarea unor informații de interes public, la data de 18.03.2002, înregistrată la C.N.A.S. la data de 20.03.2002, sub nr. 2146. Recurenta-pârâtă a comunicat intimatei-reclamante, cu adresa nr. 2146 din 29.03.2002 (fișă nr. 9 dosar fond) un răspuns, invocându-se art. 5 alin.3 și 4 din Legea nr. 544/2001, text care se referă la obligația autorităților sau instituțiilor publice de a comunica informații de interes public.

Instanța de fond a interpretat adresa nr. 2146 din 29.03.2002 ca un refuz de comunicare, în scris, a informațiilor solicitate, motiv pentru care a admis primul capăt de acțiune.

În cauza de față nu ne aflăm în situația unui refuz de comunicare a informațiilor întrucât intimata-reclamantă a depus reclamație împotriva acestui răspuns, la conducătorul unității, conform art. 21 (2) din Legea nr.544/2001. Cu adresa nr. ET /2536/20.05.2002(filele 19-20 dosar fond) recurenta pârâtă i-a comunicat răspunsul, hotărârea pronunțată fiind nelegală.

În conformitate cu art. 312(2) cod procedură civilă, se va admite recursul, se va modifica, în parte, sentința recurată în sensul respingerii ca nefundată, a capătului de cerere privind obligarea pârâtei de a răspunde cererii din 18.03.2002 și fixarea unui termen de răspuns.

Respungându-se primul capăt de cerere se va respinge, ca nefondat recursul declarat de recurenta-reclamantă cu privire la plata daunelor morale.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge ca nefondat recursul declarat de recurenta-reci-
-manta MANUELA STEFANESCU , impotriva sentinței civile nr.
577/F/27.06.2002 pronunțată de Tribunalul București -Secția a-
-V-a Civilă și de Contencios Administrativ , în dosarul nr.
782/CA/2002.

Admite recursul declarat de recurenta-pârâtă CASA NAȚIONALĂ
DE ASIGURARI DE SANATATE , impotriva sentinței civile nr.
577/F/27.06.2002 pronunțată de Tribunalul București -Secția a-
-V-a Civilă și de Contencios Administrativ , în dosarul nr.
782/CA/2002.

Modifică în parte sentința recurentă în sensul că respinge ca
neîntemeiate, capetele de cerere privind obligarea pârâtei de a
răspunde cererii din 18.02.2002 și fixarea unui termen de răspuns
Irevocabilă .

Pronunțată în ședință publică azi, 28.10.2002.

PRESEDINTE

JUDECATOR

JUDECATOR

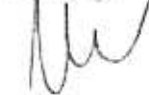
GREIER

L. Păun

F. Apostol

G. Leți

D. Toader

Red. F.A.

D.T./ 2 ex.

30.11.2002

T.B.-S.C.A /Jud.G.Bogasiu